

OŻUWCA (2) *sb m*

ożuwca (2), [**ożowca**].

o oraz a jasne; w ożowca drugie o pochylone.

sg [*N* ożuwca.] ◊ *G* ożuwce (1). ◊ *pl* [*N* ożuwcowie. ◊ *A* ożuwce.] ◊ *I* ożuwcami (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Oszczerca, obmówca, potwarca (2) : (*nagł*) Do Ożuwce. (–) IZ ią ledá co piłzę/ cóż to tobie wádźi? *PudlFr* [2]; [Tedy błędzący wrozumie vmieiętnemi będą/ á ożuwcowie náuczą fie zakonu [*et qui murmurabant discent legem*; á szeptuchowie náuczą fie zakonu. *Leop*; á szemrácze nauczą fie zakonu. *WujBib*] *BibRadz Is* 29/24 (*Linde*); Oto ludzie ofpáli/ ták mężnégo: leniwi/ ták serdeczného: ożowce/ ták sławného: źli/ ták dobrého/ nigdy godni nie byli zemścicielá krześciánfkiego. *MalaspJan Cv* (*Linde*); ożuwcá/ Calumniator, cavillator. *Volck Qqq.*]

ożuwca czego (1): bo fie też wierny nie ma w czym kochác: gdyż mu przyśtoynieyfa rzecz iest ćierpieć/ niż fie wstáwicznie z ożuwcami prawdy zbáwienney nieprzyśtoynie cetác *CzechRozm Av.*

[*Szereg*: »ożuwca a pochlebca«: Diogenes ożuwce á pochlebce rozumiał zá iádowity zwierz: iedno w tym ich zá rozne miał: że ożuwcá sławi [*lege*: sławi] fie frego w brew: á pochlebca łagodnie iád fwoy w człowieká wpufzcza/ nie ináczey iáko gádźiny *Alpides. PlutBBud D4.*]

Synonimy: kalumnijator, obmowca, osocznik, oszczerca, potwarca, szacunkarz, szemracz, szeptuch, uwłocznik, uwłoczyciel, żwacz.

Cf **OBŻUWCA, OŻWALEC**